

uitspraak

Gerecht in Ambtenarenzaken van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

zittingsplaats Bonaire

Wet Ambtenarenrechtspraak BES
Zaaknummer G.A.Z.: 02 van 2014
Uitspraak datum: 16 juni 2017

UITSPRAAK

op het bezwaarschrift ex artikel 35 Wet Ambtenarenrechtspraak BES van

Pablo Joachim Kroon,
eiser,
gemachtigde: mr. C.A. Peterson,

in het geschil tussen eiser en:

de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
verweerder,
gemachtigde: mr. T.J. Leijssen.

Het bestreden besluit

1. Voor de weergave van het bestreden besluit verwijst het Gerecht naar de tussen partijen gedane uitspraak van dit Gerecht van 18 mei 2015.

Het procesverloop

2. De uitspraak van 18 mei 2015 is door de Raad van Beroep in Ambtenarenzaken, zittingsplaats Bonaire, bij uitspraak van 1 februari 2017 op het hoger beroep van Kroon vernietigd. De Raad heeft het bezwaar van Kroon alsnog ontvankelijk verklaard en de zaak terugverwezen naar dit Gerecht om te worden hervat in de stand waarin zij zich bevond.

3. Op 6 juni 2017 heeft een voortgezette behandeling ter zitting van het Gerecht plaatsgehad, die in geval van ontvankelijkheid van Kroon in zijn bezwaar, waarvan thans moet worden uitgegaan, al in de uitspraak van 18 mei 2015 is aangekondigd. Partijen zijn daarbij met hun gemachtigden verschenen, verweerder daarbij vertegenwoordigd door N. Martina en P.H. Jacobs.

4. Na die behandeling is uitspraak bepaald op heden.

De verdere beoordeling van het bezwaar

5. Voor de weergave van de standpunten van partijen en van de feiten waarvan kan worden uitgegaan wordt verwezen naar de uitspraak van 18 mei 2015.

6. Het Gerecht heeft er kennis van genomen dat Kroon zijn stelling dat het ontslagbesluit buiten een geldig mandaatbesluit werd genomen en zijn stelling dat de Eilandsverordening Huurautodiensten Bonaire 1962 niet door het Openbaar Lichaam Bonaire werd overgenomen, heeft laten vallen. De daarop gerichte bezwaren behoeven daarom geen bespreking meer.

7. De gemachtigde van Kroon heeft diens resterende bezwaren tegen het bestreden besluit bij de mondelinge behandeling nog eens toegelicht. Die worden als volgt gerubriceerd.

- In de praktijk verliep de vergunningverlening al enige tijd niet meer in overeenstemming met de verordening. De verordening was verouderd, de COV (Commissie Openbaar Vervoer) gaf een politieke invulling aan haar adviserende taak. Er bestond dus een discrepantie tussen de formele regelgeving en het traject van de feitelijke vergunningverlening. Kroon heeft de door hem als gedeputeerde aangetroffen praktijk als de juiste aanvaard. Kroon heeft niet strafbaar of niet-integer gehandeld en hij niemand tot een dergelijk handelen aangezet. Kroon was niet bij machte de bevoegdheden van de Gezaghebber of van het Bestuurscollege of de secretaris van de COV uit te oefenen. Het is niet duidelijk welk stuk werd vervalst.
- Het door verweerder verricht onderzoek is ondeugdelijk. Verweerder heeft geen eigen onderzoek verricht, hetgeen strijdt met de beginselen van behoorlijk bestuur. Het had de Gezaghebber en vervolgens verweerder duidelijk moeten zijn dat de actie van de toenmalige voorzitter van de COV, Soliana, politiek was geïnspireerd. De verklaring van Soliana is leugenachtig. Daarom was de aangifte van de Gezaghebber bij het Openbaar Ministerie lichtvaardig, hetgeen voor verweerder kenbaar was. De stukken waarover verweerder op 8 november 2013 (opm. Gerecht: de datum van het voornemensbesluit ontslag) beschikte waren ongenoegzaam. Het Openbaar Ministerie heeft de strafzaak tegen Kroon geseponneerd en van Kroon kon niet verwacht worden dat hij daartegen protesteerde. Het Openbaar Ministerie heeft vertegenwoordigers van verweerder op onrechtmatige wijze inzage gegeven in het strafdossier van Kroon.
- Kroon wordt onevenredig zwaar getroffen door het ontslagbesluit, dat in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen. Niet gebleken is dat hij enig voorschrift heeft overtreden of iets gedaan heeft of nagelaten hetwelk een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoorde na te laten of te doen. Van plichtsverzuim is dus geen sprake. Zijn reputatie dreigt ernstig te worden aangetast. Hij heeft een onberispelijke loopbaan van zo'n dertig jaar lang. Van ongeschiktheid, de tweede ontslaggrond, is evenmin sprake. Hem is geen verbetertraject aangeboden, noch is een (andere) minder ver gaande maatregel overwogen.

8. Verweerder is op al deze stellingen van Kroon ingegaan. Bij de bespreking van de gronden van het bezwaar zal daarop worden ingegaan, voor zover vereist. Vooraf

merkt het Gerecht voorts op, dat niet in geschil is dat ook handelingen en gedragingen die buiten de kring van de ambtelijke aanstelling zijn verricht, zoals in casu in de functie van Kroon als gedeputeerde van het Openbaar Lichaam Bonaire, aanleiding kunnen zijn tot disciplinaire maatregelen jegens Kroon als ambtenaar.

9. Het Gerecht komt tot de volgende beoordeling. De kern van het Kroon gemaakte verwijt is terug te vinden op p.5 van het ontslagbesluit:

“Gelet op de stukken in het strafrechtelijk dossier acht ik aannemelijk dat onder uw regie in strijd met de daarvoor geldende regels een taxivergunning is aangevraagd en vervolgens opgemaakt terwijl de aanvrager volgens de geldende wachtlijst daarvoor nog niet aan de beurt was. Voorts is ook de Commissie Openbaar Vervoer (COV) - die conform de wettelijke procedure wel behoort te adviseren en welke commissie de conceptvergunningen behoort op te stellen – in deze zaak niet geraadpleegd en is vervolgens buiten de COV om het conceptbesluit door de eilandsecretaris en de leden van het bestuurscollege getekend”.

Dit oordeel is gefundeerd op onderzoeksresultaten, waarvan met name de verklaringen van een viertal getuigen van belang zijn. Deze verklaringen geven voldoende grond voor de volstreekte aannemelijkheid dat Kroon met voorbijgaan aan de voorgeschreven procedure, waarvan hij zich goed bewust was, heeft getracht zijn kennis Hart een taxivergunning te bezorgen. Ook is aannemelijk dat Kroon een van de getuigen heeft geïnstrueerd om, indien de politie de getuige zou ondervragen, te verklaren dat een derde, en dus niet Kroon, haar de opdracht daartoe had gegeven.

10. Kroon heeft gesteld dat hij zich binnen de normale procedure bewoog. Het Gerecht kan die stelling niet onderschrijven. Dat valselijk opmaken van aanvragen de norm was blijkt nergens uit, evenmin als het passeren van de COV dat was. Dat laatste was nu juist de aanleiding tot het instellen van het onderzoek in het geval Hart.

In dat licht is de stellingname dat Kroon zich disculpeert omdat zijn handelen hem door ambtenaren is geadviseerd, onbegrijpelijk: hij heeft zelf de ambtelijke omgeving onder druk aangezet tot het omzeilen van de geldende procedures.

In zijn suggestie dat de (ex-) voorzitter van de COV een politiek geïnspireerde actie tegen hem voerde, ligt besloten dat deze voorzitter en anderen tegen Kroon samenspannen. Iedere onderbouwing daarvan ontbreekt. Het enkele gegeven dat de naam van die voorzitter op twee kieslijsten voorkomt (die Kroon bij de behandeling op 6 juni 2017 heeft getoond), waarvan een van na het ontslagbesluit, is totaal ontoereikend.

11. Het Gerecht stelt vast dat het ontslagbesluit vermeldt op welke bronnen verweerder zich heeft gebaseerd alvorens tot het ontslagvoornemen te komen. Daaruit blijkt dat (ook) ander onderzoek is verricht dan het inzien van het strafdossier van het Openbaar Ministerie. Uit dat onderzoek heeft verweerder de conclusie kunnen trekken dat Kroon zich aan de verweten gedragingen heeft schuldig gemaakt. Met name het SOAB-rapport van 26 juni 2013 moet genoemd worden.

12. Uit het dossier blijkt dat het Openbaar Ministerie aanvankelijk heeft geweigerd verweerder inzage te geven in het onderzoeksdossier in de zaak Kroon. Toen Kroon de bevindingen van verweerder, die mede waren gebaseerd op een persbericht en op de brief van 29 oktober 2012 van de COV aan het bestuurscollege, had weersproken, heeft het Openbaar Ministerie op dringend verzoek van verweerder bewilligd in inzage. Het Gerecht volgt Kroon niet in zijn stelling dat verweerder zich van inzage had moeten onthouden omdat daarmee voorzienbaar de rechten van Kroon zouden worden geschonden. Het argument zou juist zijn, indien inzage onder geen enkele omstandigheid zou zijn toegestaan. De toestemming tot inzage van het Openbaar Ministerie verhindert dat daarvan in casu sprake is. Kroon wijst in dit verband nog naar artikel 376 lid 2 Wetboek van Strafvordering BES. Die vergelijking loopt mank, omdat verweerder geen benadeelde partij is in de zin van dat artikel. Voor het nemen van een disciplinaire maatregel wegens plichtsverzuim is, anders dan Kroon suggereert, niet vereist, dat daaraan een onherroepelijke strafrechtelijke veroordeling is voorafgegaan.

13. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de feiten waarop het ontslag van Kroon is gegrond voldoende zijn omschreven en op juiste wijze zijn vastgesteld.

14. De volgende vraag is of verweerder gebruik kon maken van zijn discretionaire bevoegdheid Kroon te ontslaan. Alle van belang zijnde omstandigheden zullen bij die beoordeling moeten worden meegewogen, dus ook of het ontslag Kroon niet onevenredig zwaar treft en of zijn reputatie en zijn gefrustreerde verwachtingen op voortzetting van zijn loopbaan niet onnodig geweld worden aangedaan. Kroon heeft een- en andermaal gezegd niets te begrijpen van zijn ontslag. Het Gerecht kan er echter niet omheen dat hij een kennis doelbewust heeft trachten te bevoordelen ten koste van aanvragers van een taxivergunning die soms al jarenlang wachten op toewijzing van hun aanvraag. Dat is een vorm van minachting voor de van de lokale overheid afhankelijke burgers die zich houden aan afgesproken procedures. De wijze waarop hij de vergunning heeft trachten te “organiseren” getuigt van misbruik van zijn positie.

15. De vraag is of verweerder dit laakbare gedrag in redelijkheid met een strafontslag kon beantwoorden. Het is duidelijk dat Kroon daardoor zwaar getroffen wordt, zowel omdat hij zijn baan verliest en te maken krijgt met reputatieschade. Toch oordeelt het Gerecht dat verweerder het persoonlijk belang van Kroon bij geen of een minder zware disciplinaire maatregel terecht niet heeft laten prevaleren, de lange loopbaan van Kroon ten spijt. In de uitoefening van zijn ambtelijke functie bij de douane, waarin hij is belast met fysiek toezicht, worden onkreukbaarheid, betrouwbaarheid en integriteit gevergd. Die functie veronderstelt dat hij zich laat leiden door deze eisen van algemeen belang en dat hij ongerechtvaardigde individuele bevoordeling afwijst. In dit verband is het zorgelijk te constateren dat Kroon meer dan eens te kennen heeft gegeven van de maatregel niets te begrijpen. Dat wijst erop dat hij niet het inzicht heeft dat hij iets laakbaars heeft gedaan. Dat betekent in elk geval ook dat verweerder op redelijke gronden de subsidiaire ontslaggrond heeft kunnen toepassen (onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het

beklede ambt anders dan op grond van ziels- en/of lichaamsgebreken), alsmede dat het inzetten van een verbetertraject in zijn geval voorzienbaar niet tot het gewenste resultaat zou leiden.

Bij de beoordeling telt ook dat dergelijk handelen van Kroon leidt tot een verminderd aanzien van het openbaar gezag en tot onzekerheid binnen het ambtelijk apparaat. Verweerder heeft belang bij de voorbeeldwerking die van het ontslag kan uitgaan.

16. Ook overigens heeft verweerder niet in strijd gehandeld met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het geval "Brinkman", dat Kroon heeft aangehaald, speelde in andere, niet gelijke omstandigheden, zodat het beroep op het gelijkheidsbeginsel moet falen. Kroon heeft nog gesteld dat willekeur op de loer ligt omdat de verweten feiten onvoldoende zijn komen vast te staan. Het Gerecht heeft echter al geoordeeld dat verweerder de aan het ontslag ten grondslag gelegde feiten correct heeft vastgesteld.

17. De conclusie is dat verweerder gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid om Kroon op de gebezigde gronden te ontslaan. Het aangevochten besluit dient daarom in stand te blijven.

Beslissing

Het Gerecht:

Verklaart het bezwaar ongegrond;

Handhaaft het bestreden besluit.

Deze uitspraak is gedaan op 16 juni 2017 door mr. G.P.M van den Dungen, rechter in het Gerecht voormeld, in tegenwoordigheid van de griffier.

